

[Ebba Strange.]

løfte om, at råmontagen skal udføres af dansk arbejdskraft, er klart blevet brudt, og arbejdet er overladt britiske arbejdere. Vi mener ikke, at arbejdsgiverholdningen i denne og en hel masse andre sager er tilfældig, lige så lidt som Dansk Arbejdsgiverforenings utilfredshed med 48 timers reglen er tilfældig. Der er tale om brudstykker, som tilsammen udgør et mønster. Man vil benytte ledigheden til at fratage de fagorganiserede arbejdere de relativt beskedne kampmidler, de har tilkæmpet sig. På længere sigt er det meningen, at arbejdskraften skal disciplineres og lønnen trykkes nedad. Det er på den måde, kapitalen vil overvinde sin egen krise.

I denne situation yder det radikale venstre håndlangertjeneste for arbejdsgiverne ved at stille forslag om, at 48 timers reglen skal udhules og udvandes. De spontane aktioner må herefter kun tillades, hvis de holder op med at være spontane. Dette forslag må vi naturligvis på det bestemteste afvise. I sig selv er det måske ikke så vidtrækkende: de allerfleste aktioner og arbejdsstandsninger skyldes naturligvis, at der er blevet forhandlet, men resultatløst; for så vidt løber de radikale altså ind i en åben dør. Men dels kan der være forståelige undtagelser fra, hvad der er almindeligt, og dels åbner det radikale forslag for en række fortolkningsstridigheder: søgte man for alvor en drøftelse med modparten, eller var det bare på skrømt? Var det en rigtig drøftelse i lovens forstand? Skal arbejdsnedlæggelsen varsles i denne drøftelse? Har man sagt a, må man også sige b. Accepterer folketinget dette lovforslag, har man indledt en almindelig tilbagerulning af arbejdsretsloven til situationen før 1973. Den nuværende situation er aldeles ikke tilfredsstillende for arbejdersiden, men situationen før 1973 var endnu ringere. Vi advarer mod, at man vedtager dette lovforslag.

Ritta Ahm (KrF):

I arbejdsretsloven fra 1973 blev der indført nye bodsbestemmelser, som i praksis har vist sig uheldige. Der har da også fra flere sider været rejst tvivl om disse bestemmelser. Selv den tidligere smedeformand Hans Rasmussen har udtalt, at de nye bestem-

melser anvendes som rugekasser for overenskomststridige konflikter.

Det radikale venstre vil nu have en ændring af arbejdsretslovens § 12, stk. 2, således at arbejdsstandsninger ikke kan ske, før der har været ført drøftelser om de forhold, som ligger bag arbejdsstandsningerne. Forslagets intentioner er for så vidt gode, men det er nødvendigt, at forslagsstillerne gør rede for, hvad man skal forstå ved en sådan drøftelse. Det er nødvendigt, for at vi ikke igen skal få arbejdsstandsninger, som hævdes at være ført på lovlig grund, men hvor der i realiteten kun har været ført skinforhandlinger. Det, sagen i virkeligheden drejer sig om, er, at der skal foreligge klare vurderinger inden arbejdsstandsningen om, hvorvidt den savner en rimelig begrundelse.

På denne baggrund vil kristeligt folkeparti gå ind i et positivt udvalgsarbejde og være med til at fremme forhold, som kan klargøre arbejdsretslovens bestemmelser.

Knud Jespersen (DKP):

Jeg har ikke planer om at sige en masse om dette forslag til ændring af lov om arbejdsret. Jeg synes i bedste fald, det er overflødig, og i værste fald kan det være med til at tilspidse en situation, når man fra radikal side prøver at forbyde spontaneitet; det er noget ejendommeligt og særpræget, at man igennem loven vil prøve at forhindre noget sådant. Jeg lagde godt mærke til, at hr. Johan Philipsen sagde, der ikke var mange af de arbejdsstandsninger, der fandt sted, der var spontane; det kan hr. Johan Philipsen vist ikke vide ret meget om, det er højst noget, man kan skønne sig til, og det skøn kunne måske godt blive lidt klarere, hvis man så på baggrunden for de konflikter, der har været i den senere tid.

Hvad er det for konflikter? Ja, ser vi bort fra de konflikter, der er udløst af folketingets beslutning om fordyrelser, hvad enten det var boligforlig eller forhøjelse af den almindelige pris på levestandarden, er det en lang række alvorlige overgreb mod arbejderne, fordi man fra kapitalhavernes side har følt, at man i den nuværende krisesituation kunne presse lønnen, presse arbejdskraften og samtidig spille hoven og fræk.

Der er nævnt ét tilfælde, nemlig spørgsmålet om Herlev sygehus. Ja, her står vi